

queer

Για την πιο queer εξέγερση
που έγινε ποτέ

Mary Nardini Gang

η μετάφραση κλάπηκε από το site του Κενού Δικτύου
<http://voidnetwork.gr/> (και έγιναν ορισμένες μετατροπές)

τίτλος στα αγγλικά: Toward the queerest insurrection

για το το pdf του zine καθώς και άλλα κείμενα τσεκάρετε εδώ:
<https://downanoutdistro.noblogs.org>

I

Κάποιοι θεωρούν τη λέξη “queer” συνώνυμη με τις λέξεις «γκέι και λεσβίες» ή με το ακρώνυμο “LGBT” («ΛΟΑΤ»). Δεν είναι. Αυτοί/ αυτές που χωράνε μέσα στις κοινωνικές κατασκευές του “L”, “G”, “B” ή “T” (της Λεσβίας, του Ομοφυλόφιλου, του/της Αμφιφυλόφιλου ή της Τρανς) θα μπορούσαν να χωρέσουν και μέσα στα περιγραφικά όρια της λέξης queer. Η λέξη queer όμως, δεν καταλαμβάνει μια σταθερή και ξεκάθαρη περιγραφική περιοχή. Το queer δεν είναι απλώς άλλη μια ταυτότητα, που μπορεί να τακτοποιηθεί κάτω από μια λίστα κοινωνικών κατηγοριών. Ούτε είναι μια ποσοτική άθροιση κάθε επιμέρους ταυτότητας.

Τουναντίον, το queer είναι η ποιοτική θέση που εκφράζει την αντίθεση σε όποια μορφή σταθερότητας – είναι μία ταυτότητα που θεωρεί τα διαχειρίσιμα όρια της κάθε ταυτότητας προβληματικά. Το queer είναι ένα πεδίο φόρτισης, που καθορίζεται μέσα από την αντιπαράθεση του με το κυρίαρχο δόγμα της ετεροφυλόφιλης, μονογαμικής και λευκής πατριαρχίας, καθώς και από τη συμπαράστασή του με κάθε άνθρωπο που περιθωριοποιείται, καταπιέζεται ή ετεροποιείται. Το queer είναι το αλλόκοτο, το ανώμαλο, το επικίνδυνο. Το queer αναφέρεται στο φύλο και τη σεξουαλικότητα, αλλά όχι μόνο. Είναι πολλά περισσότερα πράγματα. Είναι και οι επιθυμίες μας και το φαντασιακό μας και τόσα μα τόσα άλλα. Το queer είναι η συνοχή όλων όσων αντιπαράθενται στον ετεροσεξουαλικό καπιταλιστικό κόσμο. Το queer είναι η απόλυτη απόρριψη του καθεστώτος του κανονικού.

II

Ως queers, μπορούμε να καταλάβουμε τι σημαίνει κανονικότητα. Το κανονικό είναι η τυραννία που ζούμε, η τυραννία που αναπαράγεται σε όλες μας τις σχέσεις. Η κανονικότητα επαναλαμβάνεται βίαια κάθε λεπτό και κάθε μέρα.

Κατανοούμε αυτήν την κανονικότητα ως ένα σύνολο. Το σύνολο είναι η διασύνδεση κάθε μορφής καταπίεσης και μιζέριας. Το σύνολο είναι το κράτος. Είναι ο καπιταλισμός. Είναι ο πολιτισμός και οι αυτοκρατορίες. Το σύνολο παρέχει προστασία μόνο αφού σε σταυρώσει. Το σύνολο είναι οι βιασμοί και το ξύλο απ’ την αστυνομία. Το σύνολο λέει «φέρσου σα straight», «πόρτα σε χοντρούς και γυναικωτούς». Το σύνολο λέει «ας έχουμε queer απώλειες, κάντε χώρο για τους στρέιτ». Το σύνολο είναι ο κάθε τρόπος που περιορίσαμε τον εαυτό μας, η κάθε φορά που μισήσαμε τα ίδια μας τα κορμιά. Ω ναι, κατανοούμε πολύ καλά τι σημαίνει κανονικότητα.

III

Μιλάμε για κοινωνικό πόλεμο, γιατί η σχολαστική ταξική ανάλυση δε μας είναι αρκετή. Τι να πει η μαρξιστική οικονομική κοσμοθεωρία σε κάποιον που τον τσακίσανε στο ξύλο και όμως επέζησε; Τι να πει στο σεξεργάτη; Τι να πει στην άστεγη έφηβη που την έκανε απ' το σπίτι; Πώς μπορεί η ταξική ανάλυση να θεωρεί ότι, ως επαναστατική ιδεολογική δομή, μπορεί να υποσχεθεί απελευθέρωση σε όλους και όλες εμάς που πειραματιζόμαστε με τα – πέρα από τα καθορισμένα – όρια φύλου και σεξουαλικότητας;

Ως επαναστατικό υποκείμενο, το προλεταριάτο περιθωριοποιεί κάθε τρόπο ζωής που δεν ταιριάζει με το πρότυπο του ετεροφυλόφιλου εργάτη. Marx και Lenin δε γαμήθηκαν ποτέ όπως εμείς. Χρειαζόμαστε κάτι πιο διεξοδικό, κάτι που να τρίξει τα δόντια στα πολύπλοκα δεινά μας. Για να το πούμε απλά, θέλουμε να διαλύσουμε κάθε μορφή κυριαρχίας, απ' όπου κι αν προέρχεται. Η πάλη που βιώνουμε σε κάθε κοινωνική μας σχέση είναι αυτό που ονομάζουμε κοινωνικό πόλεμο. Είναι και η διαδικασία και η κατάσταση που βιώνουμε: είναι η ρήξη μας με το σύνολο.

IV

Μέσα από την queer συλλογιστική, αναφερόμαστε σε ένα χώρο πάλης ενάντια στο σύνολο, ενάντια στην κανονικότητα. Για μας, η έννοια “queer” είναι συνώνυμη με την έννοια «κοινωνικός πόλεμος». Όταν αναφερόμαστε στο queer ως σύγκρουση με κάθε μορφής εξουσία, το εννοούμε.

V

Βλέπεις, ήμασταν πάντα το Άλλο, το εξωγήινο, το εγκληματικό. Μέσα σ' αυτόν τον πολιτισμό, η ιστορία των queer έχει πάντα την αφήγηση ως τα πρόσωπα με αποκλίνουσα σεξουαλική συμπεριφορά, ως ψυχοπαθή κατώτερα όντα, ως οι προδότες, ως τα φρικιά, ως οι ηθικά ηλίθιοι. Μας τσουβαλιάσανε μέσα σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, σε φυλακές, μες τη σκλαβιά του μπουρδέλου. Το κανονικό, το στρέιτ, η αμερικάνικη (ή ελληνική) οικογένεια οικοδομήθηκε πάντα σε αντιπαράθεση με ό, τι είναι queer.

Στρέιτ σημαίνει μη-queer. Λευκός σημαίνει μη-έγχρωμος. Υγιής σημαίνει χωρίς HIV. Άντρας σημαίνει μη-γυναίκα. Οι περιγραφές της ετεροσεξουαλικότητας, του λευκού ανθρώπου και του καπιταλισμού αναπαράγονται μέσα από τα πρότυπα εξουσίας. Για όσους/ όσες δε χωράν σ' αυτό το μοντέλο, υπάρχει μόνο ο θάνατος. Στα γραπτά του, ο Ζαν Ζενέ

[1] τονίζει ότι το queer άτομο ζει στην εξορία. Με άλλα λόγια, το σύνολο είναι έτσι δομημένο, ώστε να μας εκμεταλλεύεται και να μας περιθωριοποιεί. Υπογραμμίζει το queer άτομο ως τον εγκληματία. Εκθειάζει την ομοφυλοφιλία [2] και την εγκληματικότητα ως πανέμορφες μορφές σύγκρουσης με τον κόσμο των αστών και γράφει για το μυστηριακό κόσμο της επαναστατικότητας που ζουν οι εγκληματίες και οι queers.

Από κείμενο του Ζενέ:

«Λόγω των συνηθειών μου, αποκλείστηκα απ' το σύστημα απ' την ώρα που γεννήθηκα. Δεν είχα λοιπόν την ευκαιρία να αντιληφθώ την ποικιλομορφία του. Δεν υπάρχει τίποτα που να μην έχει σημασία: τα γαλόνια στο μανίκι του στρατηγού, η άνοδος και η πτώση του χρηματιστηρίου, η συγκομιδή της ελιάς, το στυλ που έχουν οι δικαστικοί, η τιμή του σιπαριού, τα κρεβάτια γεμάτα λουλούδια. Τα πάντα σ' αυτό τον κόσμο έχουν σημασία. Αυτή η τάξη πραγμάτων, γεμάτη φόβο αλλά παρόλα αυτά εκφοβιστική, γεμάτη αλληλένδετες λεπτομέρειες, είχε πάντα την ίδια έννοια: να με κρατά εξόριστο».

VI

Πλακώνουν μια αδερφή στο ξύλο επειδή ο τρόπος που αντιλαμβάνεται το φύλο της παραείναι γυναικωτός. Μια φτωχή τράνς δεν έχει τα χρήματα να πάρει τις ορμόνες που της χρειάζονται για να υπάρξει. Μια σεξεργάτρια δολοφονείται απ' τον πελάτη της. Βιάζουν κάποιον που αυτοπροσδιορίζεται ως «φυλοπαράξενος» (genderqueer) γιατί κρίνουν ότι αυτό χρειαζόταν για να έρθει στα συγκαλά του. Τέσσερεις μαύρες λεσβίες καταλήγουν στη φυλακή επειδή τόλμησαν να αμυνθούν ενάντια σε επίθεση από στρέιτ άντρα.

Τρώμε ξύλο απ' τους μπάτσους στο δρόμο και τα κορμιά μας καταστρέφονται από τις φαρμακευτικές γιατί δεν έχουμε φράγκα. Ως queer, αισθανόμαστε την καταπίεση και τη βία αυτού του κόσμου πάνω στα κορμιά μας κάθε μέρα. κοινωνική τάξη, κοινωνικό φύλο, φυλή, σεξουαλικότητα, Ικανότητα: ενώ πολύ συχνά αυτές οι αλληλένδετες κατηγοριοποιήσεις κατανοούνται μόνο διανοητικά, οι queer άνθρωποι αναγκάζονται να τις βιώσουν σωματικά. Άρπαξαν βίαια τα κορμιά και τις επιθυμίες μας, μας πετσοκόψανε και μας πούλησαν πίσω τα κομμάτια μας. Μας λανσάρανε έναν τρόπο ζωής που είναι αδύνατο να βιώσουμε.

Όπως λέει και ο Φουκώ:

«Σε πρώτη φάση, η εξουσία πρέπει να κατανοηθεί ως η πολλαπλότητα των σχέσεων δύναμης που φωλιάζουν μες στη δική τους σφαίρα οργάνωσης και λειτουργίας. Πρέπει λοιπόν να κατανοήσουμε την εξουσία ως τις διαδικασίες εκείνες που, μέσα από αδιάκοπους αγώνες και αντιπαραθέσεις, μεταμορφώνουν, ενισχύουν, ή και αντιστρέφουν τις σχέσεις δύναμης. Οι σχέσεις δύναμης είτε αλληλοϋποστηρίζονται, δημιουργώντας έτσι μια αλυσίδα ή ένα σύστημα, είτε απομονώνονται σε παράλληλα σύμπαντα λόγω των αντιφάσεών τους. Τέλος, κατανοούμε την εξουσία μέσα απ' αυτό που καταφέρνουν οι στρατηγικές της. Ο βασικός τους σχεδιασμός – η θεσμική τους διαμόρφωση – εκφράζεται στον κρατικό μηχανισμό, στις διατυπώσεις του νόμου και στις διάφορες κοινωνικές ηγεμονίες.»

Ο τρόπος που βιώνουμε την πολυπλοκότητα της εξουσίας και του κοινωνικού ελέγχου εντείνεται από την κυριαρχία της ετεροσεξουαλικότητας. Όταν μας σκοτώνουν οι μπάτσοι, κι εμείς με τη σειρά μας τους ευχόμαστε την ίδια τύχη. Όταν οι φυλακές παγιδεύουν και βιάζουν τα κορμιά μας, μόνο και μόνο γιατί δεν έχουμε τετράγωνα όρια φύλου σαν τους τοίχους τους, φυσικά και θέλουμε να τους βάλουμε μπουρλότο. Όταν τα έθνη σηκώνουνε σύνορα για να κατασκευάσουν εθνικές ταυτότητες που δεν έχουν χώρο για μη-λευκούς και queers, το μόνο που βλέπουμε ως λύση είναι στάχτη και μπουρμππερη σε κάθε έθνος και σε κάθε συνοροφράχτη.

VII

Η πολιτική τοποθέτηση των queers μέσα σ' έναν ετεροκανονιστικό κόσμο είναι ένα πρίσμα μέσα από το οποίο μπορούμε να κάνουμε κριτική και να επιτεθούμε στον καπιταλιστικό μηχανισμό. Μπορούμε και αναλύουμε τους τρόπους με τους οποίους η ιατρική, το σωφρονιστικό σύστημα, η εκκλησία, το κράτος, τα media, τα σύνορα, ο στρατός και η αστυνομία μας ελέγχουν και μας καταστρέφουν. Είναι πολύ σημαντικό να χρησιμοποιούμε τέτοια επιχειρήματα ώστε να εκφράσουμε μια συνεπή κριτική όλων όσων μας επιβάλλονται και μας αποξενώνουν.

Το Cooper's Donuts ήταν ένα μαγαζί που πουλούσε donuts και που έμενε ανοιχτό όλη νύχτα. Ήταν κλασικός τόπος συνάντησης για τις night queens (βασιλίσσες/ θεές της νύχτας) και τις queer πουτάνες οποιαδήποτε ώρα της νύχτας. Η παρενόχληση από την αστυνομία ήταν μόνιμη στο Cooper's, μέχρι που, ένα βράδυ οι queers αποφάσισαν να ανταποδώσουν τα πυρά.

Η φάση ξεκίνησε πετώντας τους donuts για να κλιμακωθεί σε φουλ μάχη του δρόμου. Μέσα στο χάος που δημιουργήθηκε, όλοι οι 'ρέμπελοι των donuts' ξέφυγαν μέσα στη νύχτα.

Το να είναι κανείς queer είναι μια θέση, από την οποία μπορούμε να επιτεθούμε ακόμα περισσότερο στην κανονικότητα. Με άλλα λόγια απ' τη θέση του queer μπορούμε να επιτεθούμε στους τρόπους μέσα από τους οποίους αναπαράγεται το κανονικό. Μέσα από την αποσταθεροποίηση και την προβληματική της κανονικότητας, γινόμαστε ένα πρόβλημα για το Σύνολο.

Η ιστορία του οργανωμένου κινήματος των queer ξεκινά μ' αυτή τη θέση. Οι πιο περιθωριοποιημένοι τρανς, οι μη λευκοί/-ες και οι σεξεργάτες/-τριες έχουν υπάρξει καταλύτης στις άγριες εκρήξεις της queer αντίστασης. Αυτές οι εκρήξεις συνοδεύτηκαν από μια ριζοσπαστική θεωρητική ανάλυση, η οποία τονίζει ότι η απελευθέρωση των queer είναι άμεσα συνδεδεμένη με την εξολόθρευση του καπιταλισμού και του κράτους. Δε θα πρέπει να μας ξαφνιάζει λοιπόν ότι, οι πρώτοι άνθρωποι που μίλησαν τελείως ανοιχτά για τη σεξουαλική απελευθέρωση ήταν οι αναρχικοί – ή ότι εκείνες που πάλεψαν τον προηγούμενο αιώνα για την απελευθέρωση των queer ήταν αυτές που επίσης αντιστάθηκαν στον καπιταλισμό, το ρατσισμό, την πατριαρχία και τις αυτοκρατορίες.

VIII

Εάν είναι κάτι που έχουμε μάθει από την ιστορία, είναι ότι ο καπιταλισμός είναι τόσο ύπουλος που καταφέρνει να εξημερώνει τα ριζοσπαστικά κινήματα. Και το κάνει με μια πολύ απλή τακτική. Ξαφνικά, μια ομάδα μέσα σ' ένα κίνημα αποκτά περισσότερα προνόμια και, κατά συνέπεια, περισσότερη δύναμη. Μετά από λίγο, η ομάδα αυτή θα ξεπουλήσει τα συντρόφια της. Μόλις δυο χρόνια μετά την εξέγερση στο Stonewall, οι εύποροι γκέι της περιοχής – αφού περιθωριοποίησαν όλους όσους είχαν υπάρξει καταλύτες στο αρχικό κίνημα – εγκατέλειψαν τους αγώνες. Κάποτε, το να είσαι queer σήμαινε άμεση προστριβή με κάθε μορφή εξουσίας που επιχειρούσε έλεγχο και καταδυνάστευση. Τώρα, έχουμε να κάνουμε με μια κατάσταση πλήρους σασιμότητας. Όπως πάντα, το Κεφάλαιο μεταμόρφωσε τις queer θεές που πετούσαν πέτρες σε γραφειοκράτες πολιτικούς και ακτιβιστές. Τώρα έχουμε τους 'τετράγωνης λογικής' ρεπουμπλικάνους γκέι και τους 'ακλόνητους' δημοκρατικούς γκέι. Επίσης, έχουμε γκέι energy drinks και έναν και-καλά queer τηλεοπτικό σταθμό, ο

οποίος, το μόνο που κάνει είναι να κηρύττει πόλεμο στα μυαλά, τα κορμιά και την αυτοεκτίμηση της ευεπηρέαστης νεολαίας.

Το “LGBT (ΛΟΑΤ)” πολιτικό καθεστώς έχει καταλήξει να είναι μια ακόμα συνισταμένη της αφομοίωσης, του εξευγενισμού των πόλεων, του κεφαλαίου και της εξουσίας του κράτους. Η γκέι ταυτότητα έχει καταλήξει να γίνει ένα ακόμα προϊόν της αγοράς, ένα ακόμα εργαλείο απομάκρυνσης από τους αγώνες ενάντια στην καταπίεση. Τώρα πια δεν ασκούν καμία κριτική στους θεσμούς του γάμου, του στρατού ή του κράτους. Αντ' αυτού, κάνουν καμπάνιες για την αφομοίωση των queer μέσα σ' αυτούς τους θεσμούς! Αντί να κοιτάνε πώς να ξεφορτωθούν αυτούς τους θλιβερούς θεσμούς, η πολιτική τους στάση βασίζεται στην υπεράσπισή τους: «Ναι, οι γκέι μπορούνε να κρατάνε τα ινία του συστήματος, ακριβώς όπως και οι στρέιτ!» «Ναι, οι γκέι μπορούνε να σκοτώνουν φτωχούς ανά τον πλανήτη, όπως ακριβώς και οι στρέιτ!» «Είμαστε ακριβώς ίδιοι με σας!» Αυτή η αφομοίωση το μόνο που θέλει να πετύχει είναι η κοινωνική κατασκευή του ομοφυλόφιλου καθ' εικόνα και καθ' ομοίωση του νορμάλ – λευκός, μονογαμικός, πλούσιος, 2,5 παιδιά ανά οικογένεια, ακριβά αμάξια και ψήλους λευκούς φράχτες γύρω απ' τη μονοκατοικία. Βέβαια, το μόνο που καταφέρνει μια τέτοια κοινωνική κατασκευή είναι την αναπαραγωγή της κοινωνικής σταθερότητας της ετεροσεξουαλικότητας, της λευκότητας, της πατριαρχίας, του δυϊσμού του φύλου και του ίδιου του καπιταλισμού.

Ήταν ένα σαββατοκύριακο του Αυγούστου, 1966. Η καφετέρια Compton's, ανοιχτή 24 ώρες το 24ωρο ήταν γεμάτη από το κλασικό κοινό της νύχτας: drag queens, πουτάνες, φτωχόπαιδα, άτομα που ψάχνονται για sex, εφήβους που την είχαν κοπανήσει, γνωστές φάτσες της γειτονιάς. Ο manager της καφετέριας εκνευρίστηκε με τη θορυβώδη συμπεριφορά κάποιων νεαρών drag queens, που είχαν παρακάσει σ' ένα τραπέζι χωρίς να παραγγείλουν τίποτα άλλο για ώρα, και κάλεσε την αστυνομία να τους πετάξει έξω. Κατέφτασε ένας μурτζούφλης μπάτσος, με την συνηθισμένη του ιδιότητα: να την πέφτει βίαια στο κοινό του μαγαζιού χωρίς να δίνει λογαριασμό σε κανέναν. Βούτηξε μια queen απ' το μπράτσο και επιχείρησε να την πετάξει έξω. Αυτή με τη σειρά της, του πέταξε τον καφέ στη μούρη και ξεκίνησε το πανηγύρι: Ο κόσμος άρχισε να πετά πιάτα, ποτήρια, δίσκους, μαχαιροπήρουνα, ό, τι είχε πρόχειρο στην αστυνομία, μέχρι που οι μπάτσοι οπισθοχώρησαν και κάλεσαν τα κεντρικά για βοήθεια. Οι θαμώνες τις Compton αναποδογύρισαν ό, τι τραπέζι είχε μείνει, έσπασαν τη τζαμαρία και βγήκαν στους δρόμους. Όταν επέστρεψε η αστυνομία με ενισχύσεις, τα οδοφράγματα είχαν πλέον στηθεί και η μάχη του δρόμου απλώθηκε σ' όλη την περιοχή. Οι Drag Queens την έπεφταν στους

μπάτσους με όπλα τα ψηλοτάκουνα και τις βαριές τους τσάντες. Απολογισμός: ένα καμένο περιπολικό, ένα καμένο περίπτερο και ένα χάος στην περιοχή της ακολουσίας.

Εάν πράγματι θέλουμε να καταστρέψουμε τον ολοκληρωτισμό μέσα στον οποίο ζούμε, θα πρέπει να κάνουμε μια ριζική τομή. Δεν έχουμε καμία ανάγκη από συμμετοχή σε γάμους, στρατούς και κράτος. Πρέπει να τελειώνουμε μ' αυτά. Τέρμα στους γκέι πολιτικούς, στους γκέι διευθύνοντες συμβούλους, στους γκέι αστυνομικούς. Αυτό που χρειαζόμαστε, είναι να εκφράσουμε το τεράστιο χάσμα μεταξύ της πολιτικής της αφομοίωσης και του αγώνα για την απελευθέρωση.

Ως queer αναρχικοί, πρέπει να ανακαλύψουμε ξανά την απείθαρχη μας κληρονομιά. Πρέπει να καταστρέψουμε κάθε κοινωνική κατασκευή που πρεσβεύει την κανονικότητα και στη θέση της να δημιουργήσουμε μια πολιτική στάση που να βασίζεται στην αποξένωση μας απ' αυτήν την κανονικότητα. Μόνο με μια τέτοια στάση μπορούμε να ξηλώσουμε τις κανονικότητες. Μόνο με μια τέτοια στάση μπορούμε να προκαλέσουμε ρήξη, όχι μόνο στη κουλτούρα της αφομοίωσης αλλά και στον ίδιο το καπιταλισμό. Μια τέτοια στάση μπορεί να γίνει εργαλείο για την κοινωνική πίεση που μπορεί να επιφέρει την απόλυτη ρήξη με τον κόσμο όπως τον ξέρουμε. Τα κορμιά μας είναι σε σύγκρουση με το υπάρχον κοινωνικό πρόσταγμα από τότε που γεννιόμαστε. Είναι απαραίτητο να εξαπλώσουμε και να εντείνουμε τη σύγκρουση!

Πρωί-πρωί, στις 28 Ιουλίου 1969, η αστυνομία έκανε έφοδο στην περιοχή Stonewall Inn της Νέας Υόρκης, κάνοντας αυτό που έκανε πάντα: έβαλε στόχο μη-λευκούς, τρανς και κάθε λογής queer για προσαγωγές, με το γνωστό τροπάρι της παρενόχλησης και της βίαιης συμπεριφοράς. Αυτό που ξεκίνησε ως έφοδος απ' τους μπάτσους γύρισε σε εξέγερση που κλιμακώθηκε για 4 ημέρες. Ο τροχός γύρισε όταν μια bull-dyke (ρωμαλέα λεσβία) αντιστάθηκε στη σύλληψή της. Σε αλληλεγγύη, αρκετές street queens άρχισαν να πετάνε μπουκάλια και πέτρες στους μπάτσους. Με τη σειρά του, οι μπάτσοι άρχισαν να δέρνουνε κόσμο αλλά πριν να πει κανείς κιχ έφτασε κι άλλος κόσμος απ' τη γειτονιά για ενισχύσεις: η πλευρά των εξεγερμένων έφτασε τους 2000. Μην όντας πια αρκετοί, οι μπάτσοι αμπαρώθηκαν μέσα στο bar, ενώ το πλήθος έξω άρπαξε ένα ξεριζωμένο παρκόμετρο για να κάνει κρούση και πέρασε στην επίθεση. Έπειτα φύγανε οι μολότοφ προς το bar. Όταν έφτασαν τα MAT, ήταν πολύ αργά. Δεν μπόρεσαν να πάρουν τον έλεγχο. Σειρές-σειρές, Drag queens χόρευαν conga μες τα χαρακώματα, κοροϊδεύοντας τους MATατζίδες μες τα μούτρα

τους για την αδυναμία τους να ανακτήσουν τον έλεγχο της μάχης. Η εξέγερση κράτησε μέχρι πρωΐας, και ξαναφούντωνε κάθε βράδυ για 4 μέρες.

IX

Η Σούζαν Στράικερ γράφει ότι, το κράτος δρα με τρόπους που «κανονίζει το σώμα. Είτε με μικρές, είτε με μεγάλες παρεμβάσεις, το κράτος παγιδεύει τα σώματα μέσα σε κανόνες και προσδοκίες, οι οποίες με τη σειρά τους καθορίζουν τί επιτρέπεται και τι όχι, ποιός τρόπος ζωής είναι χρήσιμος και ποιός όχι. Με άλλα λόγια, το κράτος καταρρίπτει κάθε χώρο δυνατότητας και φαντασιακής μεταμόρφωσης του σώματος, κάθε χώρο μες τον οποίο η ανθρώπινη ζωή θα μπορούσε να υπάρξει πέρα απ' τις ανάγκες του κράτους».

Πρέπει να δημιουργήσουμε πεδία μέσα στα οποία η επιθυμία έχει χώρο να εκφραστεί και να ανθίσει. Φυσικά, αυτά τα πεδία θα έρθουν σε αντιπαράθεση με την καθεστηκυία τάξη. Το να επιθυμούμε, σε έναν κόσμο ο οποίος είναι έτσι δομημένος ώστε να περιορίζει την επιθυμία, είναι μια πίεση που βιώνουμε καθημερινά. Κατανοώντας την πίεση που νιώθουμε κάθε μέρα μπορούμε να σπάσουμε τα δεσμά της. Αντλώντας δύναμη μέσα απ' αυτή την κατανόηση, γινόμαστε παντοδύναμοι.

Τη νύχτα της 21ης Μαΐου του 1979, που μετέπειτα ονομάστηκε η Εξέγερση της Λευκής Νύχτας, η οργισμένη queer κοινότητα του San Francisco απαιτούσε δικαιοσύνη για τη δολοφονία του Harvey Milk. Εξοργισμένοι queers κατέβηκαν στο δημαρχείο και σπάσανε παράθυρα και πόρτες. Το εξεγερμένο πλήθος βγήκε στους δρόμους εμποδίζοντας την κυκλοφορία, σταματώντας λεωφορεία, σπάζοντας μαγαζιά κι αμάξια και καίγοντας 12 περιπολικά.

Το πεδίο που γεννιέται μες απ' τη ρήξη πρέπει να αποτινάξει όλη την καταπίεση που ζούμε. Φυσικά, αυτό σημαίνει πλήρη άρνηση του κόσμου στον οποίο μας ζητούν να ζήσουμε. Πρέπει να γίνουμε εξεγερμένα κορμιά. Χρειάζεται να ανακτήσουμε και να χαρούμε τη δύναμή μας. Μαθαίνουμε απ' τη δύναμη που αποκτούν τα κορμιά μας όσο παλεύουμε να κερδίσουμε χώρο για τις επιθυμίες μας. Μες απ' την καύλα, βρίσκουμε τη δύναμη να καταστρέψουμε, όχι μόνο αυτό που μας καταστρέφει αλλά και όλους αυτούς που παραμονεύουν να μας καταντήσουν μια γκέι παρωδία. Πρέπει να παραμένουμε σε ρήξη με το καθεστώς της κανονικότητας. Με άλλα λόγια, πρέπει να παραμείνουμε σε πόλεμο με τα πάντα. Αν επιθυμούμε ένα κόσμο

χωρίς περιορισμούς, πρέπει να ξεσκίσουμε τον κανονικό κόσμο μέχρι τέλους. Πρέπει να ζήσουμε μ' ένα τρόπο δυσβάσταχτο, πέρα από μέτρα, πέρα απ' την αγάπη, πέρα απ' τη λαχτάρα. Πρέπει να καταλάβουμε τι σημαίνει κοινωνικός πόλεμος. Μαθαίνοντας τι σημαίνει να είμαστε η απειλή, μπορούμε να πραγματώσουμε την πιο queer εξέγερση που έγινε ποτέ.

X

Για να τα πούμε πιο λιανά: Τι πιο μεγάλη απογοήτευση από το να συνειδητοποιούμε ότι δε θα γίνουμε ποτέ τόσο σένιοι ή και πολιτισμένοι όσο οι «Διάσημοι 5»! Τι απογοήτευση να μη βρούμε τίποτα της προκοπής στο Brokeback Mountain! Χάσαμε τόσο χρόνο με τα κεφάλια κάτω σε σοκάκια από δω κι από κει. Δε δίνουμε μία για γάμους και στρατό. Αλλά... ω ναι, έχουμε κάνει το καλύτερο sex ever, σε όλα τα μέρη που δεν έπρεπε! Και φυσικά δε είπαμε τίποτα στ' άλλα αγοράκια του σχολείου, δε θα το άντεχαν.

Το 1970, οι βετεράνες του Stonewall, Marsha P. Johnson και Sylvia Rivera, έστησαν την STAR Street Transvestite Action Revolutionarie (Επαναστατική Δράση των Τρανς ΑΣΤΕΡΙΑ του Δρόμου) και άνοιξαν το STAR house (Το σπίτι για τ' ΑΣΤΕΡΙΑ), μια ριζοσπαστική βερσιόν της κουλτούρας των «σπιτιών» που υπήρχαν ήδη στις κοινότητες των μαύρων και Λατίνων queer. Το σπίτι για τ' ΑΣΤΕΡΙΑ έγινε μια δωρεάν και ασφαλής φωλιά για όλα τα queer τρανς παιδιά που έμεναν στο δρόμο.

Ως «μαμάδες του σπιτιού», η Marsha και Sylvia στήθηκαν στην πιάτσα για να φέρουν λεφτά για το νοίκι, ώστε να μην αναγκαστούν να στηθούν τα πιτσιρίκια. Με τη σειρά τους «τα παιδιά τους», περιμάζευαν ή και έκλεβαν φαγητό ώστε να υπάρχει πάντα φαΐ στο σπίτι για όλους. Να τί λέμε αλληλοβοήθεια! Στο μεσοδιάστημα από την εξέγερση στο Stonewall μέχρι και το κρούσμα της νόσου του HIV, υπήρξε μεγάλη άνοδος στην κουλτούρα του δημοσίου sex για την queer κοινότητα της Νέας Υόρκης. Τα όργια ήταν συνηθισμένο φαινόμενο στους απελευθερωμένους χώρους της κοινότητας: σε καταλήψεις, σε εγκαταλελειμμένα φορτηγά, στα λιμάνια, καθώς και στα bar και club στην οδό Κρίστοφερ. Έτσι καταλαβαίνουμε εμείς την ελεύθερη συνύπαρξη ελεύθερων ανθρώπων! Εκείνη η περίοδος έχει καταγραφεί ως η πιο σεξουαλικά απελευθερωμένη περίοδος που έχει υπάρξει ποτέ στη χώρα. Μολαταύτα, οι συγγραφείς αυτού του zine πιστεύουν μες απ' την καρδιά τους ότι μπορούμε να πάμε ακόμα πιο πέρα.

Και όταν ήμουν 16, ένας εκκολαπτόμενος νταής μ' έσπρωξε και με είπε αδερφή. Τον χτύπησα στο στόμα. Η συνουσία μεταξύ της γροθιάς μου και του στόματός του ήταν πολύ πιο sexy από οτιδήποτε πάσαρε το MTV στη γενιά μας. Με τη λαχτάρα ακόμα στο στόμα από τη συνουσία της γροθιάς, συνειδητοποίησα ότι είμαι αναρχικός. Με λίγα λόγια, αυτός ο κόσμος δεν έχει υπάρξει ποτέ αρκετός για μας. Λέμε στα μούτρα του "τα θέλουμε όλα παλιόκοσμε, για τόλμα να μας σταματήσεις!

Ας γίνουμε παρακμιακοί!

Η ανωμαλία είναι πολιτική στάση!

Η ανωμαλία είναι η ζωή μας!

---

[1] Ο Ζαν Ζενέ ήταν ένας queer, απατεώνας και τυχοδιώκτης. Πέρασε τα νιάτα του ταξιδεύοντας όλη την Ευρώπη, αφήνοντας τα σημάδια της ακολασίας στο πέρασμά του. Καταδικάστηκε σε ισόβια μετά από τουλάχιστον 12 συλλήψεις για κλοπή, πορνεία, αλητεία, επαιτεία και χυδαία συμπεριφορά. Άρχισε να γράφει στη φυλακή και τα γραπτά του ενέπνευσαν το Σαρτρ και τον Πικάσο, οι οποίοι με τη σειρά τους κατέθεσαν αίτηση στη Γαλλική κυβέρνηση για την αποφυλάκισή του. Μετά την αποφυλάκισή του κατατάχτηκε στο στρατό, από όπου και τον απέλασαν. Ο λόγος της απέλασης: τον πιάσανε να γαμιέται με άλλους στρατιώτες. Για το υπόλοιπο της ζωής του, ανακατεύτηκε με διάφορα κινήματα, εξεγέρσεις και ιντιφάντες, καθώς και με άλλους επαναστάτες, φιλοσόφους, κλπ. Η ζωή του Ζενέ είναι ένα υπέροχο παράδειγμα επαναστατικής και εγκληματικής queer παρακμής

[2] Εδώ «ομοφυλοφιλία» κατά Ζενέ. Όταν μιλάμε για queer, εννοούμε πολύ περισσότερα από τα κλασικά όρια της έννοιας ομοφυλοφιλία.

προτάσεις για περαιτέρω διάβασμα:

- + Gay Plants - Issue I Monsters +
- + Robert F. Williams 'Negroes with Guns' +
- + Frank B Wilderson III 'We' re trying to destroy the world'-Anti-Blackness & Police Violence After Ferguson-
- + Baedan Volumes I, II, III +
- + K Aarons 'No Selves to Abolish' +
- + Dangerous Spaces +
- + Journey Towards the Abyss - Scattered Reflections on the Technoworld +
- + Saidya Hartman 'The Belly of the World: A Note on Black Womens' Labours' +
- + Lies II - Against Gender Against Society, I am Here as a Victim, Shout to Sissy Girls +
- + Gender After Civilization - Queer Lives in the Aftermath +
- + Grin and Bare it All - Against Liberal Conceptions of Sex Work +
- + Maria Lugones 'Toward a Decolonial Feminism' +
- + Queer Necropolitics +
- + Ignorant Research Institute: 'How to Destroy the World' +
- + Lee Edelman - 'No Future' +
- + Another Word for White Ally is Coward +
- + S. T. A. R. : Survival, Revolt, and Queer Antagonist Struggle +
- + Gender Nihilism: An Anti Manifesto +
- + Frantz Fanon 'The Wretched of the Earth' +

Down & Out Distro

"Το queer είναι το αλλόκοτο, το ανώμαλο, το επικίνδυνο. Το queer αναφέρεται στο φύλο και τη σεξουαλικότητα, αλλά όχι μόνο. Είναι πολλά περισσότερα πράγματα. Είναι και οι επιθυμίες μας και το φαντασιακό μας και τόσα μα τόσα άλλα. Το queer είναι η σύνοχή όλων όσων αντιπαρατίθενται στον ετεροσεξουαλικό καπιταλιστικό κόσμο. Το queer είναι η απόλυτη απόρριψη του καθεστώτος του κανονικού."

